TELEGRAME DIN STRĂINĂTATE

Situaţia internaţională expusă în Camera Comunelor

Răspunsul d-lui Neville Chamberlain la interpelarea d-lui Attlee

Londra, 21 (Rador). — În şedinţa de azi a Camerei Comunelor, d. Attlee, şeful grupului parlamentar laburist, a făcut o expunere asupra situaţiei internaţionale, cerând explicaţii guvernului.

Referindu-se la propaganda care se face în întreaga lume, propagandă pe care o socoteşte o pildă caracteristică a mentalităţii de război de azi, d. Attlee reaminteşte că pentru prima dată când a intrat în Parlament se ridicau necontenit plângeri împotriva propagandei Internaţionalei comuniste. Totuş, astăzi a adăugat d-sa, suntem în faţa unei propagande mult mai intense din partea statelor care săvârşesc acte de agresiune. Această propagandă este îndreptată împotriva democraţiei, a Societăţii Naţiunilor, a idealului de pace şi, niciodată mai puternică decât astăzi, şi cu bună ştiinţă, împotriva Marei Britanii şi a imperiului său.

D. Attlee exprimă părerea că nu se poate răspunde acestei propagande sub diversele ei forme, păstrându-se rezerve. Trebue ca guvernul, spune d-sa, să examineze cu cea mai mare atenţie şi să purceadă la acţiunea cea mai precisă pentru a combate această propagandă.

Guvernul, a adăugat d. Attlee, trebue să ia toate măsurile legitime şi să vegheze ca nici un moment cauza noastră să nu fie diformată. Unul din marile sprijine de care se bucură Marea Britanie este bunăvoinţa micilor puteri.

D. Attlee a cerut ca guvernul să facă o declaraţie asupra politicii sale externe şi exprimă speranţa că primul ministru va putea da poporului oarecari speranţe. Şeful grupului laburist crede că situaţia are nevoie de a fi examinată şi cere să se arate dacă lumea se îndreaptă spre adăpostul unui port sau dacă dimpotrivă ea pluteşte la întâmplare.

Referindu-se la cele trei mari puteri care au părăsit Societatea Naţiunilor, d. Attlee declară că renunţarea lor la principiile pactului nu înseamnă deloc un bine pentru pacea lumii. Oratorul afirmă că nu regretă retragerea Italiei din Societatea Naţiunilor, deoarece prezenţa acesteia la Geneva era mai de grabă un isvor de slăbiciune pentru Societatea Naţiunilor.

D. Attlee exprimă temerea că o politică externă nepreveză-toare ar putea distruge temeliile imperiului britanic. Totuş, adaugă d-sa, situaţia din Extremul Orient este o chestiune care nu interesează numai Marea Britanie, ea este de resortul Societăţii Naţiunilor şi prezintă un interes vital pentru Statele-Unite.

Referindu-se la situaţia din Spania, d. Attlee susţine că în ciuda protestărilor ministeriale, guvernul Marei Britanii n'a păstrat o balanţă justă şi ar fi făcut jocul inamicului.

Oratorul arată că, după părerea partidului laburist, coloniile nu pot fi folosite ca jetoane în târguelile diplomatice. Partidul laburist rămâne la punctul de vedere că posesiunile coloniale trebue să fie administrate înainte de toate în interesul popoarelor care le locuesc.

Tratatul dela Versailles nu a reprezentat justiţia veşnică. O mare parte din el a fost ruptă. A venit desigur timpul să se facă încercări pentru un nou aranjament. Trebue să se ia totul dela capăt şi partidul laburist speră că guvernul britanic o va face.

Răspunsul primului ministru, d. Neville Chamberlain

Răspunzând maiorului Atlee, d. Neville Chamberlain, preşedintele consiliului, a declarat că guvernul nu a socotit, deşi trebuia, că este cu cale să refuze cererea de urgenţă a partidului laburist pentru această desbatere. Totuş guvernul regretă că laburiştii au socotit necesar să mai provoace o discuţie publică asupra afacerilor străine, într'un moment când este atât de greu să se spună ceva care ar putea fi folositor şi când este atât de uşor să se spună multe lucruri care ar putea face rău.

D. Chamberlain a stârnit râsete pe băncile ministeriale spunând că „un magazin de porţelanuri nu este locul cel mai nimerit pentru a se da un asalt de scrimă". Dacă răspunsul pe care-l dă şeful guvernului nu este atât de bogat în informaţii cum ar vrea d. Attlee, trebue să nu se uite că chiar în cazul când partidul opoziţionist nu se simte responsabil de siguranţa obiectelor de porţelan, guvernul se simte răspunzător de ea. (Aplauze pe băncile ministeriale).

Ocupndu-se de discursul d-lui Attlee d. Chamberlain a spus că adunarea a fost desigur surprinsă văzând că oratorul a spus lucruri asupra cărora Camera este de acord şi în special asupra chestiunii propagandei. Guvernul îşi dă acum seama perfect că vechea metodă, de a avea conştiinţa demnităţii tale nu se mai poate aplica la condiţiile vieţii moderne. In aceste timpuri aspre şi turburi în materie de relaţii internaţionale este absolut necesar să luăm măsuri pentru a nu fi prezentaţi într'o lumină falsă. (Aplauze). Obiectivele d-lui Atlee ne sunt comune tuturora ,dar când este vorba de metodele prin care trebue să se atingă aceste obiective, d. Attlee dă dovadă de o ciudată lipsă de idei constructive, afară doar de cazul când d-sa ar vrea să facem război tuturor puterilor care nu vor să asculte reprezentaţiile noastre. (Aplauze).

Conversaţiile dintre d-nii Hitler şi Halifax

Trecând la conversaţiile dintre d-nii Halifax şi Hitler, d. Chamberlain a subliniat caracterul lor confidenţial şi a adăugat că guvernul nu a crezut nici odată că prin aceste conversaţiuni se va ajunge la rezultate imediate. Deci guvernul nu se aştepta la acest lucru. Au fost conversaţii, iar nu negocieri. Prin urmare, nu s'a făcut nici o propunere, nu s'a luat niciun angajament nu s'a încheiat nici un târg.

Singurul lucru la care ne-am gândit şi pe care l-am înfăptuit a fost contactul personal şi de a se ajunge pe cât posibil la o înţelegere mai limpede a politicii şi a perspectivelor mutuale. Cred că pot spune că acum avem o idee destul de limpede despre problemele care trebue rezolvate după părerea guvernului german pentru a ajunge la starea pe care o dorim cu toţii în afacerile europene şi în care naţiunile ar putea să se întoarcă unele spre altele în dorinţa de a coopera în loc de a se privi cu bănuială şi resentiment.

Dacă vrem să ajungem la această stare, este evident că nu putem reuşi printr'un târg între două ţări numai. Trebue ca această apropiere să fie considerată mai curând ca un prim pas spre un efort general de a se realiza o reglementare generală, adică o situaţie în care plângerile îndreptate să poată fi prezentate, bănuelile să fie înlăturate şi încrederea restabilită. Evident, aceasta cere din partea tuturor participanţilor un efort comun, o contribuţie comună, spre a se ajunge la scopul comun. Concluziile nu pot fi grăbite sau forţate. Şi în această privinţă d. Chamberlain recomandă ca ziarele engleze şi germane să aibă o atitudine moderată.

Misiunea d-lui Van Zeeland

Trecând la misiunea d-lui Van Zeeland, oratorul subliniază că este cu neputinţă să se facă o separaţie completă între condiţiile economice şi condiţiile politice. Deşi, neindoelnic, problemele economice trebue să fie totdeauna pe primul plan în efortul de a se obţine o mai bună stare de lucruri în Europa, ele vor putea face cu atât mai mult obiectul unei examinări favorabile cu cât vor fi precedate de o oarecare destindere în actuala situaţie.

Convorbirile franco-britanice dela Londra

Vorbind despre conversaţiile avute cu miniştri francezi, d. Chamberlain subliniază armonia vădită dintre cele două guverne cu privire la toate chestiunile importante discutate, care a fost o sursă de adâncă satisfacţie pentru guvernul britanic.

Şeful guvernului arată apoi că, în urma iniţiativei curtenitoare a d-lui von Neurath, ministrul de externe al Franţei a avut prilejul unui scurt şi util schimb de vederi cu ministrul de externe al Germaniei la Berlin, în timp ce se ducea în câteva capitale europene.

Mi-ar plăcea să spun — a adăugat d. Chamberlain — că în decursul acestor conversaţii nu s'a făcut nici o încercare, de o parte sau de alta, de a se rupe sau slăbi amiciţiile şi înţelegerile deja stabilite sau pe de altă parte de a se stabili blocuri de puteri opuse unul altuia.

Problema spaniolă

Referindu-se la problema spaniolă, oratorul declară că planul britanic a fost acceptat acum de toate guvernele, începând cu Italia şi sfârşind cu Rusia Sovietică. Dacă, după cum sperăm, se găseşte posibilitatea într'un timp foarte apropiat, de a se trimite o comisiune în Spania, această comisiune va pleca pe baza planului britanic.

Opoziţia cere să intervenim pe lângă una din părţile din Spania, în timp ce guvernul încearcă să stabilească un echilibru între cele două părţi. Socotesc că putem susţine cu destulă dreptate că în ultimele şase luni încordarea în Europa a scăzut în mod simţitor şi aceasta se datoreşte în mare parte a faptului că situaţia din Spania a devenit mai puţin acută. Putem deasemeni susţine că politica guvernului a jucat un rol de cea mai mare importanţă pentru împiedecarea unui conflict posibil în afară.

Situaţia din Extremul Orient

Primul ministru trece apoi la Extremul Orient. Spania — spune el — este eclipsată de dezastruoasele evenimente din Extremul orient. Şi d. Chamberlain arată că nu este recomandabil să se intre în discuţii asupra originii unui conflict care s'a schimbat acum într'un mare război, sub toate raporturile afară de cel al numelui. Oricare ar fi adevărul, fie că forţele japoneze au obligat China să facă război, fie că Japonia, aşa cum arată apărătorii ei, a fost silită să se apere contra agresiunii chineze, oricare ar fi adevărul, un singur fapt rămâne incontestabil şi anume că Japonia nu a făcut nici odată vreo încercare de a se ajunge la o reglementare prin mijloace pacifice. Japonia a refuzat să asiste la conferinţa de la Bruxelles, iar mai târziu a refuzat chiar să înceapă discuţiuni neoficiale în afară de conferinţă. Rezultatul a fost că conferinţa nu a reuşit să-şi atingă scopul, să-şi găsească o metodă pentru a pune capăt conflictului prin mijloace pacifice. Acest rezultat este nefericit, dar nu dezonorant pentru conferinţă.

Mai rămâne un singur mijloc prin care se poate pune capăt conflictului şi acest mijloc este forţa. Forţa nu este menţionată în tratatul celor nouă puterii. Constrângerea nu ar fi obţinut însă sprijinul nici unui membru al conferinţei de la Bruxelles.

Deşi rezultatul conferinţei a fost dezamăgitor pentru toţi prietenii păcii, există un semn din care putem scoate satisfacţii şi anume că dela început până la sfârşit am fost în deplină armonie cu delegaţii Statelor Unite asupra tuturor chestiunilor discutate.

Şeful guvernului se ocupă apoi de ultimele evenimente din China, inclusiv incidentele de pe fluvul Yangtse şi de protestele adresate Japoniei de guvernul britanic. Acum aşteptăm ca guvernul japonez să dea dovada că este hotărît şi în stare să împiedece repetarea acestor incidente. Noi ne-am oferit fără încetare serviciile pentru a încerca să găsim vreun mijloc în stare să pună capăt conflictului. Continuăm a dori din toată inima să servim cauza păcii prin toate mijloacele care ne stau la îndemână.

Nu trebue să se creadă însă că dorinţa noastră de pace şi răbdarea de care dăm dovadă faţă de provocările repetate înseamnă că suntem indiferenţi faţă de obligaţiile noastre internaţionale şi că uităm datoria pe care o avem de a apăra interesele britanice. Este acum rândul guvernului japonez să arate că nu este indiferent faţă de drepturile şi interesele străinilor şi că asigurările şi scuzele sale sunt mai mult decât cuvinte.

Problema Societăţii Naţiunilor

Trecând la problema Societăţii Naţiunilor, d. Chamberlain spune că preavizul de retragere a Italiei nu aduce realmente nici o schimbare de situaţie. El subliniază doar că în situaţia de faţă Societatea Naţiunilor nu poate să-şi îndeplinească unele din funcţiunile cu care a fost investită la creiarea ei. Acest fapt trebue să creeze nelinişte celor cari au încredere în cooperarea internaţională, dar Societatea Naţiunilor mai poate juca încă un rol în afacerile mondiale şi ea va reuşi în această direcţie cu atât mai multă eficacitate cu cât va fi mai multă dispensă să facă faţă cu sinceritate realităţilor situaţiei. Să continuăm a da Societăţii Naţiunilor sprijinul nostru cel mai călduros în credinţa că ea poate forma nucleul unei organizaţii mai bune şi mai vaste, pe care o credem necesară pentru menţinerea păcii.

Anglia nu vrea război

In încheere, oratorul declară că guvernul britanic nu pluteşte în voia valurilor, ci are un obiectiv definit: o reglementare generală a nemulţumirilor din lume fără să se recurgă la război. Anglia nu vrea să atingă acest scop aruncând ameninţări, ci încercând să stabilească contacte personale. Numai prin discuţii amicale şi sincere între naţiuni putem spera să ajungem la o situaţie în care să putem odată mai mult alunga neliniştea din spiritele noastre.

Dialog final între d-nii Chamberlain şi Attlee

Către sfârşitul desbaterilor, între d-nii Chamberlain şi Attlee s'a produs un dialog.

D. Chamberlain a afirmat că din unele fraze ale discursului ţinut de d. Attlee reese că Marea Britanie trebue să apere interesele tuturor în lume.

D. Attlee a replicat că Societatea Naţiunilor este însărcinată cu această apărare şi că învinovăţirea pe care o aduce guvernului britanic este că dacă acest guvern nu ar fi apărat totdeauna numai interesele imperialiste ale Angliei ţara s'ar găsi azi într'o situaţie cu mult mai bună.

Răspunzând, d. Chamberlain a spus că aceste obiecţiuni dovedesc că opoziţia trăeşte într'o lume foarte îndepărtată de realitate. Astfel, ea încearcă să încarce de îndatoriri umerii unei Societăţi a Naţiunilor invalidă, îndatoriri pe care aceasta nu le-ar putea îndeplini într'o situaţie ca cea de azi. Mai mult, opoziţia încearcă să facă guvernul responsabil de lucruri cari în substanţa lor însăşi sunt inevitabile şi care decurg din actuala conformaţie a Societăţii Naţiunilor.

Opoziţia critică violent politica guvernului

După discursul d-lui Chamberlain, a luat cuvântul sir Archibald Sinclair, şeful opoziţiei liberale, care a atacat cu severitate politica guvernului, afirmând că din cauza acestei politici Anglia a rămas fără niciun prieten în afară de Franţa. Oratorul a criticat apoi politica Societăţii Naţiunilor şi a cerut să se pună o limită pentru negocierile privitoare la neintervenţie. Inainte de a întoarce spatele politicii celor nouă puteri, guvernul ar trebui să continue sforţările în această direcţie. America ar trebui să definească exact care ar urma să fie contribuţia Angliei pentru a se ajunge la o soluţionare a conflictului din Extremul Orient, din moment ce Statele-Unite ar lua iniţiativa unei asemenea mediaţiuni. Trimiterea de vase de război britanice spre Hong Kong nu poate fi incompatibilă cu politica de neutralitate în războiul chino-japonez. Oratorul a cerut o colaborare şi mai strânsă cu Franţa în Europa şi Extremul Orient.

Deputatul laburist Lansbury a făcut o expunere asupra diferitelor sale întrevederi cu oamenii de stat conducători din Europa şi a afirmat că d-nii Hitler şi Mussolini doresc să obţină avantagii în favoarea ţării lor, rămânând în acelaş timp conştienţi că un nou război ar însemna prăbuşirea şi piederea tuturor celor cari ar participa la el. Oratorul a propus să se acorde un împrumut european în favoarea statelor din Sud-Estul Europei pentru a li se da posibilitatea să învingă dificultăţile economice. Mai ales Polonia ar trebui să ridice nivelul standardului ei de viaţă. D. Lansbury a subliniat marea sărăcie care domneşte în Ungaria şi a declarat cu privire la chestiunea minorităţilor evreeşti, mai ale din Polonia, că ar trebui sau să se dea ajutor Poloniei economiceşte sau să se fixeze evreilor vre'un teritoriu în lume unde ar putea să se instaleze. In sfârşit, oratorul şi-a exprimat părerea că evreii bogaţi din toată lumea ar putea face ceva pentru ameliora soarta celor de o rasă cu dânşii.

Terminând, d. Lansbury a salutat faptul că guvernul a luat contact cu Germania.

Precizările d-lui Eden

A urmat la tribună d. Eden. El a subliniat că, dată fiind situaţia internaţională, ministrul coloniilor nu-şi poate exprima în mod liber felul de a gândi, cum ar mai fi putut să facă acum câtva timp.

Guvernul va avea grija ca misiunea d-lui Van Zeeland să obţină un rezultat pozitiv.

Ocupându-se de chestiunea colonială, d. Eden a subliniat că Anglia nu are de gând să rezolve această chestiune în dauna altor puteri, dealtfel ca şi alte chestiuni grele europene.

Ocupându-se de situaţia din Extremul Orient şi de aluzia ce s'a făcut la sancţiuni, ministrul de externe a spus: Sunt două forme posibile de sancţiuni: unele care sunt neefficace şi nu merită deci să fie impuse şi altele eficace, care însă înseamnă riscuri, dacă nu chiar certitudinea unui război. Afirm, şi mă gândesc bine la cele ce spun, că nimeni nu trebue să se gândească la vreo acţiune de acest fel în Extremul Orient, dacă nu este convins că posedă o forţă sdrobitoare pentru a-şi susţine politica.

Isi dă seama partidul laburist de faptul că în Societatea Naţiunilor nu mai sunt acum decât două mari puteri navale, noi şi Franţa ? Trebue să fie limpede pentru toată lumea că această forţă sdrobitoare nu există. Trebue să se ştie bine că orice linie de acţiune în Extremul Orient trebue să depindă de cooperarea altor naţiuni, în afară de cele care sunt în clipa de faţă membre ale Societăţii Naţiunilor.

Sunt convins că nu va fi nici o siguranţă de pace durabilă în lume până când ordinea internaţională nu va fi general acceptată de naţiuni şi până când orice limitare a înarmărilor nu va face parte din această acceptare. Până atunci, va trebui să străbatem o perioadă de incertitudine acută.

Revenind la situaţia din Extremul Orient, ministrul a declarat : Avem interese considerabile în acea regiune, care nu sunt incopatibile cu ale altor naţiuni. Vom face tot posibil pentru a apăra aceste interese. După părerea noastră, actualul conflict va atrage după sine în mod inevitabil o mare sărăcie în Extremul Orient şi toate naţiunile de acolo, oricare ar fi câştigurile lor militare imediate, vor avea de suferit de pe urma acestei sărăcii.

Sunt trei mari principii care trebue să ne călăuzească: întâi, va trebui să facem tot ce putem în mod onorabil pentru a obţine restabilirea păcii; în al doilea rând, trebue să ne luăm în întregime partea noastră de răspundere în îndeplinirea obligaţiilor noastre internaţionale: în sfârşit, trebue să apărăm propriile noastre interese şi, natural, teritoriul britanic.

Situaţia din Extremul Orient are un aspect foarte important şi care, poate, este singurul satisfăcător: suntem mereu şi zilnic în consultaţie strânsă cu guvernul Statelor Unite. In mai multe rânduri am adoptat o acţiune paralelă sau similară, fapt care prin el insuş dovedeşte intimitatea unei asemenea colaborări. Anglia nu este azi fără prieteni în lume. Franţa şi Statele Unite au fost menţionate. Ar fi lesne să amintim şi pe alţi prieteni ai noştri, Mica Inţelegere şi Inţelegerea Balcanică, mergând dela Turcia până la Cehoslovacia. Cu fiecare din membrii acestor organisme suntem în strânse relaţii de prietenie.

Cele mai importante din toate sunt relaţiile comunităţii britanice cu Statele Unite. Nu este vorba şi nu poate fi de un tratat sau de vreo înlănţuire reciprocă, dar există o adevărată comunitate de vederi şi acest lucru poate fi de o preţioasă importanţă pentru menţinerea păcii — prima şi cea mai mare dorinţă a popoarelor comunităţii britanice şi ale Statelor Unite.

Concluzia mea este că, deşi dificultăţile sunt considerabile, nu sunt motive pentru defetism. Auzim vorbindu-se despre înarmările noastre, dar este un lucru mai important decât înarmările şi anume spiritul poporului din spatele înarmărilor. In această privinţă, nimeni nu ar trebui să săvârşească greşala de a crede că spiritul de tenacitate al poporului britanic a suferit vreo cât de mică schimbare în ultimii ani. Trebue să căutăm a fi răbdători, deşi fermi, concilianţi fără să fim defetişti şi va trebui să continuăm a ne înarma, pentrucă numai astfel vom obţine un acord asupra deezarmării. Aceasta este politika pe care o vom continua să o urmărim.

*

Desbaterile s'au încheiat fără niciun vot.

D. CHAMBERLAIN IN AUDIENTA LA REGE

Londra, 21 (Rador). — După terminarea declaraţiilor sale din Camera Comunelor, d. Chamberlain s'a dus la palatul Buckingham, fiind primit de Regele George VI.

Rezultatele călătoriei d-lui Delbos

Expunerea ministrului de externe al Franţei în faţa consiliului de miniştri prezidat de d. Lebrun

Paris, 21 (Rador). — Consiliul de miniştri s'a întrunit azi dimineaţă la palatul Elysée, sub preşedinţia d-lui Lebrun, preşedintele republicii.

D. Delbos a făcut o largă dare de seamă asupra călătoriei sale la Varşovia, Bucureşti, Belgrad şi Praga. Ministrul afacerilor străine a subliniat că pretutindeni, această călătorie i-a îngăduit să constate trăinicia legăturilor care unesc Franţa şi ţările vizitate. Primirea deosebit de călduroasă, care s'a făcut reprezentantului Franţei de guverne ca şi de popoare, în întregul lor, a arătat şi a întărit, a spus d. Delbos, valoarea permanentă a acestor amiciţii, care se întemeiază totodată pe interese comune şi pe sentimente adânci şi unanime.

Cordialele schimburi de vederi, pe care d. Delbos le-a avut cu oamenii de stat răspunzători, au avut scopul şi urmarea în acelaş timp de a intensifica relaţiile economice, comerciale şi intelectuale şi de a examina problemele actuale cu aceeaşi grijă de securitate şi de colaborare la pacea generală.

Aceste convorbiri, a relevat d. Delbos, au dovedit în acelaş timp ataşamentul pe care Franţa şi amicii săi îl păstrează pentru acordurile dintre ei precum şi pentru Societatea Naţiunilor. Ele au dovedit şi voinţa lor comună de a pregăti, astfel cum fusese arătat în comunicatul de la Londra, destinderea în Europa şi colaborarea tuturor popoarelor prin negocieri libere şi paşnice.

D. Lebrun, preşedintele republicii, exprimând unanima părere a consiliului de miniştri, a adus felcitări d-lui Delbos pentru expunerea făcută, mulţumind ministrului afacerilor străine pentru importanta contribuţie adusă de călătoria şi de acţiunea sa personală operei de pace a guvernului francez.

PROECTE DE LEGI ŞI DECRETE

D. Chautemps a supus semnăturii d-lui Lebrun proectul de modificare a alcătuirii secţiunilor profesionale ale consiliului economic.

Ministrul muncii a supus consiliului o serie de decrete pentru aplicarea hotărîrilor comitetului de anchetă asupra producţiei. Aceste decrete privesc, între altele, industriile care suferă în cursul anului importante variaţiuni de activitate precum şi cele a căror activitate are o puternică repercusiune asupra economiei naţionale.

Politica externă a Iugoslaviei

Expunerea d-lui Stoiadinovici în faţa Comisiei financiare a Camerei iugoslave

Belgrad 21 (Rador). — Cu prilejul discuţiei bugetului ministerului afacerilor străine, d. Stoiadinovici, preşedintele consiliului de miniştri, a făcut azi dimineaţă în faţa comisiei financiare a Camerei o expunere asupra politicii externe a Iugoslaviei.

Primul ministru a declarat între altele: „Fiind suferind n'aş voi să vorbesc mult, astăzi, pentrucă socotesc că în politica noastră externă s'au înregistrat în ultimele luni atât de multe succese importante, strălucite şi lămurite încât nu mi se pare necesar să mai dau aici explicaţii speciale pentru a apăra bugetul acestui departament".

D. Stoiadinovici a reamintit că Belgradul a primit anul acesta vizitele oficiale ale d-lor Kiosseivanoff, Ciano, Beneş, von Neurath şi Delbos şi că, la rândul său, primul ministru a făcut vizite oficiale la Atena, cu prilejul conferinţei statelor Inţelegerii Balcanice, la Sinaia, cu prilejul reuniunii Micii Inţelegeri, apoi la Paris, Londra şi Roma. Primul ministru a precizat deasemeni că, în curând, va trebui să se ducă şi la Berlin.

„Rămânând, a adăugat d. Stoiadinovici, pe liniile fundamentale ale politicii noastre externe, am izbutit să păstrăm vechile noastre amiciţii, iar la aceste amiciţii am adăugat noui prietenii care ne sunt preţioase pentru apărarea intereselor noastre economice şi pentru salvarea păcii la frontierele noastre.

„Ideea fundamentală a politicii noastre externe care a fost şi rămâne pacea, a triumfat pretutindeni: în Balcani şi în basinul Dunării, precum şi pe ţărmul Adriaticei. Putem spune că niciodată popoarele care locuesc această regiune a Europei n'au trăit într'o pace mai sigură ca azi, iar dacă există nouri la orizontul politicii internaţionale, aceşti nouri şi aceste puncte întunecate nu trebue căutate în Balcani, nici pe Dunăre şi nici în Adriatica. Dimpotrivă, în afara Statului şi a frontierelor noastre trebue căutate.

„Datorită acestei politici externe, a încheiat primul ministru, poporul nostru s'a putut consacra în linişte operei de ridicare economică, socială, culturală, precum şi celei de consolidare internă, convins fiind că pacea îi este asigurată în chip perfect şi la toate frontierele ţării".

Olanda, Danemarca, Suedia şi Norvegia vor să recunoască imperiul italian

Berlin, 21 (Radio-Central).— *„Berliner Tageblatt" anunţă din Amsterdam că guvernul olandez vrea să ia iniţiativa unui schimb de păreri cu Danemarca, Norvegia şi Suedia, în vederea recunoaşterii Italiei ca imperiu.*

*

Oslo, 21 (Rador). — *D. Koht, ministrul afacerilor străine, a declarat azi agenţiei Norsk Telegrambyraa că în adevăr guvernul olandez a făcut un demers pe lângă puterile scandinave cerându-le să recunoască imperiul italian din Abisinia. Olanda a cerut ca statele scandinave să se asocieze într'un demers comun pe lângă puterile occidentale, pentru a le determina la această recunoastere.*

Norvegia nu socoteşte că este oportun să facă o asemenea propunere puterilor occidentale.

In cercurile guvernamentale norvegiene se socoteşte că marile puteri vor trebui să hotărască ele însele în această chestiune.

Stockholm, 21 (Rador). — *Ministerul de externe declară că Suedia şi-a exprimat dorinţa de a se pune de acord cu celelelalte state semnatare ale convenţiei dela Oslo pentru a discuta propunerea Olandei de a se recunoaşte suveranitatea Italiei în Abisinia.*

In cercurile bine informate se declară că Suedia va lua o atitudine care să ţină seamă de menajamentele ce se cuvin Angliei.

PROCESELE COLONELULUI DE LA ROCQUE

Paris, 21 (Rador). — Azi s'au desfăşurat ultimele pledoarii în procesele intentate de colonelul d La Rocque contra mai multor ziare pariziene.

Sentinţele se vor da la 6 Ianuarie 1938.

Noul cod penal al Elveţiei

Berna, 21 (Rador). — Consiliul naţional şi consiliul statelor au aprobat, primul cu 138 voturi contra 36, iar al doilea cu 29 voturi contra 11, noul cod penal al ţării.

Lucrările pentru întocmirea acestui cod au durat 40 ani.

Parlamentarii britanici vor primi pensie

Londra, 21 (Rador). — *O comisiune parlamentară special numită de d. Chamberlain şi-a depus aseară raportul, hotărînd că parlamentarii trebue să primească o pensie.*

Comisiunea recomandă crearea unui fond special, la care vor trebui să contribue şi parlamentarii cât va dura mandatul lor. Pensiunea nu va putea să depăşească suma de 150 lire sterline pe lună şi se propune ca ea să nu fie acordată decât celor cari au fost parlamentari timp de cel puţin două sesiuni.

Alte numeroase ciocniri în Palestina

LUPTELE INTRE POLIŢIE ŞI BANDELE INARMATE CONTINUA

Ierusalim, 21 (Rador). — *Luptele dintre poliţie şi bandele înarmate continuă în diferite regiuni din Palestina, şi în special în regiunea Tulkarem.*

Poliţia a arestat numeroşi suspecţi.

In colonia Kfar Hittin un poliţist evreu a fost răpit Duminică de o bandă de terorişti.

El a fost găsit eri, asasinat, într'un câmp.

ARAB IMPUŞCAT

Ierusalim, 21 (Rador). — Autorităţile britanice au schimbat pedeapsa cu moartea, pronunţată contra unui arab pentru port ilegal de arme, în închisoare pe vată.

Intre Safed şi Acra o patrulă poliţienească a împuşcat un arab suspect, care a căutat să fugă, când a fost somat să se oprească.

CASE ARUNCATE IN AER

Ierusalim, 21 (Rador). — **Corespondentul agenţei „Havas" anunţă că autorităţile britanice au aruncat în aer cu dinamită casele a doi fruntaşi terorişti.**

Viţel născut dintr'o vacă fecundată artificial

Londra, 21 (Rador). — *La expoziţia agricolă dela Chelmsford a produs o mare senzaţie prezentarea unui viţel de cinci săptămâni, născut dintr'o vacă fecundată artificial.*

Experienţele cu fecundarea artificială se fac pentru a se combate sterilitatea la bovine.

După moartea lui Ludendorff

Muenchen, 21 (Rador). — *Cosciugul cu corpul neînsufleţit al generalului Ludendorff a fost depus azi dimineaţă în sala drapelelor din clădirea corpului VII de armată.*

*

Berlin, 21 (Rador). — Fostul Impărat al Germaniei a cerut feldmareşalului von Mackensen să-l reprezinte la funeraliile generalului Ludendorff.

Von Mackensen a răspuns că nu poate asista la funeralii, având o uşoară indispoziţie.